

INGEZONDEN.

MONOCULAIRE DIPLOPIE.

De tweede verklaring voor de monoculaire diplopie, die Prof. SNELLEN JR. op blz. 399 heeft gegeven, verlegt de oorzaak in de cornea. Omtrent dit vermoeden kan men zekerheid verkrijgen door de cornea buiten werking te stellen met den orthoskoop. Blijkt het daarbij, dat ook na correctie van de hypermetropie aldus ontstaan, het dubbelzien is opgeheven, dan is het hoogst waarschijnlijk, dat er in de cornea een fysieke oorzaak schuilt voor dit verschijnsel. Dan zouden naast elkaar staan twee hypothesen: behalve die van Prof. SNELLEN JR. een andere van HUMMELSHEIM, die in 1901 op de Vergadering te Heidelberg drie gevallen van monoculaire diplopie bij astigmaten heeft besproken; laatstgenoemde onderstelde, dat de cornea geknikt was om een van de hoofdrichtingen der breking, zoodat de twee helften een prismatische werking ten opzichte van elkaar hadden erlangd en dientengevolge elke corneahelft een afzonderlijk beeld vormde. Deze verklaring moest een hypothese blijven, omdat het niet gelukte dien knik op de cornea aan te toonen; er pleitte echter veel voor o. a. dat de diplopie kon worden opgewekt met een doorgesneden en dan geknikt horlogeglas vóór een normaal oog, dat elk dubbelbeeld afzonderlijk werd uitgedoofd door bedekking van de halve pupil met een schermpje, en ook gekleurd werd door bedekking van een pupilhelft met een gekleurd glas. In HUMMELSHEIM's gevallen bestond een vrij sterk astigmatisme; ik ken die dubbelbeelden met al de genoemde eigenschappen echter ook bij een oog met een geringen graad van astigmatisme; de afstand tusschen de beelden is daarbij zooals Prof. SNELLEN JR. het beschrijft. Tegen de hypothese van den laatsten pleit dat TSCHERNING, op wien hij zich juist beroept, heeft berekend (*Journal de physique théorique et appliquée* 1893 blz. 120), dat de sterkte van de drie dioptrisch-katoptrische stralen te zamen slechts 0.002 pCt. van het invallende licht bedraagt, terwijl het gewone dioptrische beeld 97 pCt. dus ongeveer 50.000 maal zooveel licht ontvangt. Daarenboven vormen die stralen, waaraan Prof. SNELLEN JR. zijn dubbelbeeld toeschrijft, het allergeringste deel van die 0,002 pCt., zoodat TSCHERNING (l. c. blz. 121) daarvan zegt: „Le troisième rayon qui serait dû à une double réflexion dans l'intérieur de la cornée est trop faible pour être distingué”. Dit maakt mij huiverig om de nieuwe hypothese over het monoculaire dubbelzien te aanvaarden. Het is reeds genoeg aangetoond, dat de zaak belangrijk is; ik geloof daarom dat de vrijmoedigheid geoorloofd is, te vragen aan Prof. SNELLEN JR. of:

1°. zijn dubbelzien door den orthoskoop ophoudt;

2°. of niet met een schermpje vóór de halve pupil een van de beelden verdwijnt terwijl het andere niet in het minst onduidelijker wordt; bij HUMMELSHEIM's patiënten was dit het geval, volgens Prof. SNELLEN JR.'s hypothese mag dit niet geschieden en moeten beide beelden tegelijkertijd lichtzwakker worden.

Geeft de uitslag van deze proeven steun aan de nieuwe hypothese, dan moet de vraag behandeld worden, of de stralen, die volgens TSCHERNING

onzichtbaar zijn, zulk een duidelijk beeld kunnen geven, dat er $V = \frac{1}{6}$ mee wordt bereikt (zie Prof. SNEELLEN JR. op blz. 44). Eerst dan zal gebleken zijn, dat er weer een nieuwe soort monoculaire diplopie bekend is geworden en zal de nieuwe hypothese een plaats vinden naast die van HUMMELSHEIM.

Amsterdam, 8 Sept. 1904.

G. J. SCHOUTE.

RÉUNIE VAN OUDLEDEN VAN MAVORS MEDICATOR.

De derde vijfjaarlijksche réunie der oud-leden van Mavors Medicator zal plaats vinden te Utrecht den 8sten October 1904. H. H. oudleden, die toevalligerwijze geen inteeckenbiljet mochten ontvangen hebben, worden beleefd verzocht daarvan opgave te doen aan den dir. Off. v. Gez. 1ste kl., K. HENNES, te Utrecht.

Utrecht, Sept. 1904.

K. HENNES.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz.

Bestrijding van de tuberculose onder het rundvee.

De *Nederlandsche Staatscourant* n°. 214 van Dinsdag 13 September 1904 bevat een Koninklijk besluit van den 2den September 1904 (*Stsbl.* n°. 219) houdende bepalingen ter bevordering van de bestrijding van de tuberculose onder het rundvee. Dit besluit bepaalt, dat runderen, welke op tuberculose duidende verschijnselen vertoonen, tegen schadeloosstelling door het Rijk ter slachting worden overgenomen, wanneer de eigenaar, mits geen opkoper zijnde, het verlangt, en de Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid daartoe termen vindt. De eigenaren, die van deze gelegenheid wenschen gebruik te maken, richten daartoe een aanvraag, bij voorkeur door tusschenkomst van het hoofd- of afdelingsbestuur eener in hun provincie op het gebied van den landbouw werkzame vereeniging, tot den Minister met verstrekking van gegevens door invulling van een formulier, waarvan exemplaren kosteloos op alle gemeente-secretarieën en bij voornoemde besturen verkrijgbaar zijn. Op deze aanvraag wordt binnen 14 dagen na ontvangst door den Minister beschikt, den districtsveearts gehoord. De schadeloosstelling bedraagt de waarde, die het dier in den staat, waarin het zich op het oogenblik van de schatting bevindt, nog voor het bedrijf van den eigenaar vertegenwoordigt. De eigenaar, die een aanvraag heeft ingezonden, verplicht zich daarmede: 1°. te gedoogen, dat, hetzij door den districtsveearts of door diens plaatsvervanger, hetzij door een geëxamineerden veearts onderzocht wordt, of zich onder zijn rundveekoppel nog andere dan de ter slachting aangeboden runderen bevinden, welke op tuberculose duidende verschijnselen vertoonen; 2°. alle runderen, welke bij het sub 1°. bedoelde onderzoek bevonden worden op tuberculose duidende verschijnselen te vertoonen, wanneer de Minister daartoe termen vindt, aan het Rijk ter slachting af te staan tegen betaling van een schadeloosstelling; 3°. de ter slachting aangeboden runderen, als-